

ikke havde nogenjombestemt Udsigt til at gaa igjennem, saa jeg blev rigtignok noget overrasket ved den Beslutning, Thinget tog. Det er Grunden til, at jeg først kom med Forslaget til denne Behandling og ikke til den forleden Dag. Der er en anden Bemærkning, jeg vilde gjøre til det ærede Medlem. Han talte om man Stilling i Almindelighed til de nationaløkonomiske Spørgsmaal. Jeg skal ikke gaa ind paa en længere nationaløkonomisk Diskussion med det ærede Medlem, men naar han deraf, at jeg havde udtalt, at jeg under visse Omstændigheder kunde gaa med til at bevare en bestaaende Bestyttelse, vil udlede den Slutning, at jeg ogsaa skulde være med til at give ny Bestyttelse, er det jo en fuldstændig uberettiget Slutning. Jeg kan under visse Omstændigheder være med til at bevare en Bestyttelse, som allerede er givet, men netop, fordi jeg anser Toldbestyttelsen for at være urigtig, er det, at jeg under ingen Omstændigheder, hverken i dette Forhold eller nogenjombestemt Andet, kan gaa med til under hvilkenjombestemt Form, være sig Indførselstold eller Udførselspræmie eller nogetjombestemt Andet at give en ny Bestyttelse. Til den høitærede Finantsminister ønsker jeg blot at sige, at det Tal, han omtalte med de 40 Millioner Pund Sukker, var meget stort, men det imponerede mig dog ikke videre. Hvorledes er nemlig Sukkerfabrikerne stillet med Hensyn til Sukteroverne? Ligesom alle vi andre Producenter. De faae stam Lov at sælge deres Varer for hvad de kan faae for dem; vi glemme ikke vort Smør og Korn Maret rundt, fordi vi ikke kunne sælge det til den Pris, vi ønske, nei, vi sælge for hvad vi kan faae for det, og det faar Sukkerfabrikerne ogsaa at gjøre. Naar vi ikke kunne faae 120 Kr. for vort Smør, saa sælge vi det for 100 eller for mindre, og Sukkerfabrikerne faae formodentlig Lov til at gjøre ligesaa; saa faar Staten sin Told deraf, og indtil da har den Sikkerhed nok for Tolden i Varerne; det vil jeg da antage. Jeg har altsaa ikke hørt et eneste Argument, som kan bringe mig til at fravige det Standpunkt, hvorpaa jeg staaar. Jeg vil selv stemme, og vil raade ærede Medlemmer til at stemme for at give Sukkerfabrikerne det mindst Mulige af det, som der er foreslaaet at give dem. Jeg vil stemme for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), jeg vil stemme for det af den høitærede Finantsminister stillede Forslag — det er at gaa fra det Mindre til det Mindre — og saa til Slutning vil jeg bede ærede Medlemmer at stemme for det Forslag, som vi have stillet om, at Para-

grafen skal udgaa. Lad os give dem saa Lidt som muligt, og helst ingen Ting; der er ikke Grund til at give dem Noget af det, som her er foreslaaet. Hvis man saa paa anden Maade kan komme til at hjælpe paa disse Sukkerfabriker, skal jeg ikke have Noget derimod.

Ordføreren (Tauber): Det er, tror jeg, overflødigt for mig at sige, at jeg principielt er imod en Udførselspræmie, og naar jeg ved anden Behandling har kunnet stemme for § 3, som den blev vedtaget da, og ligeledes vil kunne stemme for den foreliggende Paragraf i Ministerens Affattelse, er det, fordi den efter min Mening ikke vil komme til at virke som en Udførselspræmie, idet jeg ikke tror, at den høitærede Finantsminister har Ret deri, at Selskabet „De danske Sukkerfabriker“ kan i Henhold til denne Paragraf staa sig ved at udføre de Sukkerbeholdninger, som de have liggende. Jeg opfatter denne Paragraf saaledes, at den kun vil komme til at begunstige Andelsfabriken i Nykjøbing og ikke „De danske Sukkerfabriker“. Det er den eneste praktiske Betydning, Bestemmelsen efter min Opfattelse vil faae, og naar vi i § 2 give „De danske Sukkerfabriker“ en for dem ret værdifuld Indrømmelse, som ikke vil komme Andelsfabriken Nykjøbing til Gode eller i alt Fald ikke i et Omfang, som vil have nogen Betydning, fordi det ikke er raffineret Sukker, finder jeg det ikke ubilligt, at man giver Andelsfabriken en saadan Begunstigelse som den, der indeholdes i § 3. Det er Aarsagen, hvorfor jeg kunde stemme for denne Paragraf. Dersom jeg havde opfattet Sagen saaledes, eller dersom jeg troede, at den høitærede Finantsminister havde Ret i, at den vilde komme til at virke som Udførselspræmie, vilde jeg ikke stemme for den. Jeg vilde have været imod den Gang og vilde fremdeles være imod den. Det er et Spørgsmaal, som ikke er blevet stillet tilstrækkelig klart under den nuværende Diskussion, og jeg tror ikke, at den høitærede Finantsminister har paavist Maaden, hvorpaa Selskabet „De danske Sukkerfabriker“ vil kunne benytte denne Paragraf til at udføre store Dele af sin Beholdning. Selvsølgelig lægger jeg ikke stor Vægt paa denne Paragraf. Jeg opfatter den nærmest som en Art Kompromis, der i Udvalget kom til Stede angaaende Forslaget fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) ved 2den Behandling, og som jeg derfor heller ikke agter at unddrage mig, men i og for sig lægger jeg ikke stor Vægt paa den,